

Ο Αστέρας Οδηγός του Ομαδικού Έργου

Christine Morgan

Ο παλιός όρος της ναυσιπλοΐας «οδηγός αστέρας», περιβάλλεται από ένα μαγικό, μαγνητικό δακτύλιο. Αρχικά αναφερόταν στον πολικό αστέρα που «οδηγεί στο δρόμο», αλλά το νόημα αυτό, με την πάροδο του χρόνου, έχει επεκταθεί λαμβάνοντας μια περισσότερο ψυχολογική διάσταση – εκείνη του καθοδηγητικού αξιώματος ή αρχής. Υπό αυτή την έννοια, υπάρχουν πολλοί αστέρες-οδηγοί στην ατραπό της μαθητείας, με πιο προφανή τον ηλιακό άγγελο, αλλά θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε επίσης ως φωτεινούς οδηγούς τους δεκατέσσερις Κανόνες για ομαδική μύηση. Αποτελούν σύμβολα δια των οποίων ο κόσμος του νοήματος και της σημασίας ρίχνουν το φως τους στις σφαίρες της πλάνης, της γοητείας και της μάγια.

Από αυτή την άποψη, οι πέντε λέξεις του XIV κανόνα –*Γνώρισε, Έκφρασε, Αποκάλυψε, Κατάστρεψε και Ανάστησε*– θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως ακμές του αστέρα-οδηγού που αντιπροσωπεύει τον XIV κανόνα. Όταν ένας όμιλος μαθητών ακολουθεί αυτό το φως, μαθαίνει να «σκέπτεται σε πλήρη ομοφωνία» μαζί δοκιμάζονται και μαζί φτάνουν στο “σημείο θριάμβου” που αντικαθιστά το “σημείο έντασης”· μαζί βλέπουν το “Άστρο να λάμπει” και μαζί η εκπορευόμενη ενέργεια από τη Ράβδο της Μύησης τους καθιστά κατάλληλους να δεχθούν την εξειδικευμένη ενέργεια που θα χρησιμοποιηθεί αργότερα στη μελλοντική τους παγκόσμια υπηρεσία». ¹

Από τότε που γράφτηκε αυτό το απόσπασμα, στα μέσα του περασμένου αιώνα, πολλοί ζηλωτές εκπαιδεύτηκαν για ομαδικό έργο και υπηρεσία και ως εκ τούτου για ομαδική μύηση, και συνεπώς, η επικαλούμενη κατά την διαδικασία ενέργεια αποτελεί ασφαλώς μια από τις αιτίες που βρίσκονται πίσω από τις πολλές κρίσεις στον κόσμο αυτήν την περίοδο. Μεγάλες μετατοπίσεις ενέργειας συμβαίνουν στα εσωτερικά πεδία μέσω της διαδικασίας επίκλησης-εφέλκυσης, που ασκείται από όσους βρίσκονται καθ’ οδόν προς την ομαδική μύηση. Αυτοί οι κορυφαίοι εκπρόσωποι της ανθρώπινης οικογένειας, γνωστοί ως «προωθούμενα σημεία Φωτός», καθίστανται οι ίδιοι οδηγοί-αστέρες, υπεύθυνοι για την διατήρηση ενώπιον της ανθρωπότητας ενός φωτισμένου οράματος που δείχνει το δρόμο προς έναν νέο κόσμο πνευματικής δημιουργικότητας και μερισμού.

Μέσω του φωτός που μεταφέρουν, καθήκον τους είναι να εκφράσουν και να αποκαλύψουν αλήθειες με τέτοια σαφήνεια, ώστε να αναγνωριστούν από την ανθρωπότητα και να ενσωματωθούν στην κουλτούρα του μελλοντικού πολιτισμού. Από αυτές τις αλήθειες, η ύπαρξη της Πνευματικής Ιεραρχίας και η επικείμενη Επανεμφάνιση του Χριστού είναι υψηλής προτεραιότητας. Αναφορικά με αυτό ο Θιβετανός αναφέρει: «η κλήση εκπέμπεται την εποχή αυτή στους ιεραρχικούς εργάτες να αποκαλύψουν με μεγαλύτερη έμφαση το γεγονός της Ιεραρχίας. Αυτό –αν γίνει σε μεγάλη κλίμακα και με την κατάλληλη οργάνωση– θα καταστρέψει σε μεγάλη κλίμακα την τωρινή παγκόσμια δομή στο πεδίο της θρησκείας, των οικονομικών και της πολιτικής· ήδη το κάνει. Μια αύξηση της πίεσης από μέρους όλων όσων αναγνωρίζουν την πραγματική φύση του εσώτερου υποκειμενικού βασιλείου του Θεού, θα προκαλέσει εκπληκτικά αποτελέσματα». ²

Αξίζει να στοχαστούμε επάνω στις προσεκτικά επιλεγμένες από τον Θιβετανό λέξεις, όπως «αύξηση της πίεσης», επειδή αυτή είναι ο παράγοντας της καταστροφής την οποία ένας όμιλος μαθητών δικαιοματικά ασκεί, προκειμένου να προετοιμάσει την ανθρώπινη συνείδηση για αποκάλυψη. Μια ευρεία αναγνώριση της Πνευματικής Ιεραρχίας και της επικείμενης επανεμφάνισης του Χριστού είναι μάλλον απίθανο να επιτευχθεί δια της πειθούς και του προφορικού λόγου, ιδίως κάτω από τις σημερινές παγκόσμιες συνθήκες, όπου πολλά απ’ όσα λέγονται επ’ αυτού παρυσιάζονται ως φανατισμός, ψευδαίσθηση ή αίρεση – συχνά και τα τρία μαζί. Αντιθέτως, η ενεργητική έκφραση της αλήθειας είναι εκείνη που απαιτείται για να καταστραφούν οι αποκρουσταλλωμένες νοοτροπίες και να ανοίξουν οι διάνοιες και οι καρδιές στην αποκάλυψη.

Αυτό συμβαίνει όλο και περισσότερο μέσα από τη θεαματική αύξηση του αριθμού των ανθρώπων που «καταδεικνύουν εναδικότητα και σύνθεση μ' έναν τόσο απλό τρόπο ... είναι η ζωντανή απόδειξη της ύπαρξης του κόσμου της πνευματικής Εναδικότητας». Συμμετέχουν υποκειμενικά στο κάλεσμα, για το οποίο ο Θιβετανός είπε ότι έχει απευθυνθεί σε όλους τους υποψήφιους, «να δουν τον Χριστό όπως Αυτός είναι, προκειμένου (όπως το θέτει η *Καινή Διαθήκη*) “καθώς Εκείνος εστί και ημείς εσμέν εν τω κόσμω τούτω”». Μαθητές και μνημένοι έχουν κληθεί να αποκαλύψουν στον κόσμο τον ομαδικό σχηματισμό όλων των πνευματικών εργατών, καθώς και τη φύση της Χριστικής συνείδησης, η οποία δεν γνωρίζει χωριστικότητα, αλλά αναγνωρίζει όλους τους ανθρώπους παντού ως Υιούς του Θεού σε διαδικασία έκφρασης.

Όπως γνωρίζουμε, εκείνοι που συμμορφώνονται με αυτή την εξαγγελία είναι γνωστοί με την ονομασία Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου και καθοδηγούνται από τον φωτεινό αστέρα Αλντεμπαράν ή Λαμπαδία, ο οποίος λάμπει στο μέτωπο του Ταύρου φέροντας «φώτιση και την επίτευξη του οράματος». Ο Όμιλος εκφράζει από κοινού το φως του Χριστού και του Βούδα, των δύο πιο λαμπρών αστέρων στην ανθρώπινη ιστορία, ενώ ο Χριστός επιβεβαιώνει αυτό το γεγονός μέσω των δηλώσεών Του: «Εγώ ειμί το φως του κόσμου ...» και «Εγώ ειμί η οδός, η αλήθεια και η Ζωή». Εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο ακολουθούν τις διδασκαλίες του ενός ή του άλλου απ' αυτούς τους δύο μεγάλους φωτοδότες, αλλά έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι σχετικά λίγοι ακολουθούν και τους δύο ή εξετάζουν τη σχέση ανάμεσα σε αυτούς τους δύο μεγάλους εκπροσώπους της Θεϊότητας. Και, ακόμη, ποιά σχέση υπάρχει ανάμεσα στα μικρότερα φώτα της ιστορίας –τους φιλόσοφους, ειρηνοποιούς, μεγάλους καλλιτέχνες, φιλόσοφους και επιστήμονες– όλους τους σημαντικούς ανθρώπους που πέρασαν ανά τους αιώνες και με τις μακρόπνοες ιδέες τους βοήθησαν να ανυψωθεί η ανθρωπότητα σε μια υψηλότερη βαθμίδα στην κλίμακα της εξέλιξης σύμφωνα με τον πλανητικό σκοπό;

Λογικά, η αναφορά γίνεται σε έναν οργανωμένο όμιλο φωτισμένων διανοιών οι οποίοι, όπως ο Χριστός και ο Βούδας, δεν έχουν σταματήσει να υπηρετούν την ανθρωπότητα μετά την απόρριψη των φυσικών τους σωμάτων και την μετάβαση σε μια άλλη διάσταση. Ακτινοβολούν το φως τους ομαδικά ως μέρος ενός άλλου μεγάλου βασιλείου της φύσης. Ωστόσο, όπως υποστηρίζει ο Θιβετανός, η αναγνώριση αυτής της Πνευματικής Ιεραρχίας μπορεί να προέλθει μόνο μέσα από την αύξηση της πνευματικής έντασης. Όταν υπάρχει τόσο μεγάλη αναστάτωση, ανομία και αδικία στον κόσμο, δεν είναι εύκολο να αποδοθεί με λέξεις η πραγματική φύση μιας κοινωνίας φωτισμένων διανοιών που οδηγούν την ανθρώπινη εξέλιξη και επηρεάζουν τις παγκόσμιες υποθέσεις. Αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι η ανθρωπότητα πρέπει να διαθέτει ελεύθερη βούληση για την εξέλιξή της και ότι η Ιεραρχία μπορεί να καταστήσει διαθέσιμη την ενέργεια της έμπνευσης και του φωτός μόνο σε εκείνους που την επικαλούνται· παρ' όλα αυτά η πρόκληση παραμένει τεράστια.

Αρκετοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο αφυπνίζονται στην πνευματική εντύπωση ως αποτέλεσμα του κινήματος της Νέας Εποχής. Συχνά, ωστόσο, η εστίαση μοιάζει να δίνεται περισσότερο στην ελευθερία από παρωχημένους περιορισμούς και μυστικιστικά οράματα κοσμικής ενότητας και να στηρίζεται μάλλον σε επιστημονικά πρότυπα, όπως η κβαντική θεωρία και ο τομέας Μηδενικού Σημείου (Zero-Point). Έτσι, καθίσταται κατανοητό για ποιο λόγο οι αιχμάλωτοι του πλανήτη επιδιώκουν ελευθερία και ενότητα αντί της συμμόρφωσης σε ένα ακόμη σύνολο κανόνων και νόμων, έστω και αν αυτοί οι νόμοι είναι πνευματικής φύσης. Ως εκ τούτου, μολονότι η Νέα Εποχή έχει ευτυχήσει να έχει πολλούς συνετούς και επιδέξιους υποστηρικτές, η έννοια της Πνευματικής Ιεραρχίας ως κινητήριας δύναμης στην πλανητική εξέλιξη δεν έχει ακόμη διαδοθεί καθ' οποιονδήποτε ουσιαστικό τρόπο.

Παρεμπιπτόντως, υπάρχει στον παγκόσμιο ιστό του Διαδικτύου ένας μεγάλος αριθμός μεταδιδόμενων μηνυμάτων, τα οποία αποδίδονται σε αναληφθέντες Διδασκάλους και υψηλά ιστάμενους εκπροσώπους άλλων αστέρων και αστρικών συστημάτων, όπως ο Σείριος, οι Πλειάδες, η Ανδρομέδα και η Μεγάλη Άρκτος. Σ' αυτά περιλαμβάνονται μηνύματα ιθύνοντων από γαλαξιακές ομοσπονδίες που επιτηρούν την ανθρωπότητα, αναμένοντας την επίτευξη αρμονικών συγκλίσεων στους ουρανούς, για να δουν να λαμβάνει χώρα ένα πέρασμα της ανθρώπινης συνείδησης σε άλλες διαστάσεις. Αξίζει να λάβουμε υπ' όψιν αυτό το φαινόμενο, όχι για να το μειώσουμε,

αλλά για να διερευνήσουμε τις αιτίες του, καθώς αποτελεί ένα ψυχολογικό σύνδρομο πλάνης και σύγχυσης, που αφήνει περιθώρια χλευασμού της Νέας Εποχής από το σκεπτόμενο κοινό. Η Έλενα Μπλαβάτσκι έθιξε το θέμα κατά την περίοδο της εδραίωσης του θεοσοφικού κινήματος, αν και λίγοι κατάλαβαν τι εννοούσε εκείνη την εποχή. Είπε ότι, «Εκείνοι που υποτιμούν τους ζώντες, ανθρώπινους Μαχάτμα μας, για ν' ακολουθήσουν τους Σάπτα-ρίσι –τους ρίσι των Αστέρων– δεν είναι Θεοσοφιστές».

Οι Σάπτα-ρίσι είναι ένας ινδικός όρος για τον αστερισμό της Μεγάλης Άρκτου. Είναι οι «επτά ρίσι» και η σημασία αυτών των αστέρων τονίζεται ιδιαίτερα στα κείμενα της Αλίκης Μπέιλη, κατά κύριο λόγο επειδή αποτελούν την πηγή εκπόρευσης των επτά ακτίνων στο ηλιακό μας σύστημα. Ωστόσο, υπάρχει μια τάξη στοιχειακών που σχετίζονται με αυτούς τους ρίσι, των οποίων η επίδραση επιφέρει την παγίδευση ευαίσθητων ζηλωτών στην γοητεία. Ο Θεοσοφιστής William Q. Judge έθιξε το θέμα, παραθέτοντας την ακόλουθη εξήγηση στη δήλωση της Μπλαβάτσκι:

«Υπάρχουν δύο κατηγορίες οντοτήτων που μπορούν να επηρεάσουν γενικότερα την ανθρωπότητα. Η μία είναι «οι ζώντες άνθρωποι μαχάτμα» και η άλλη οι μη ανθρώπινες οντότητες, οι οποίες, αν και δεν ανήκουν εξ ολοκλήρου στο δικό μας ρεύμα εξέλιξης, επικοινωνούν και ορισμένες φορές επηρεάζουν κάποιους ανθρώπους. Μια απάντηση επί του ζητήματος –και όχι μια ολόπλευρη περιγραφή– είναι ότι οι Σάπτα-ρίσι που εννοεί η ΕΠΜ., ανήκουν σε μια πολύ προχωρημένη τάξη στοιχειακών, ικανών να επικοινωνούν με τον άνθρωπο και με την προφανή γνώση τους, τον κάνουν να τα θεωρεί ως ανώτερα πνευματικά όντα που εξελίσσονται φυσιολογικά από το ανθρώπινο στάδιο. Ουσιαστικά, όμως, δεν πρόκειται για ανθρώπινα πνεύματα, αλλά είναι της ίδιας υπόστασης με ορισμένα Ντέβα των Ινδουιστών και μόνο τυχαία, κατά κάποιον τρόπο, εργάζονται για το πραγματικό όφελος της φυλής. Αυτό σημαίνει ότι η επικοινωνία μαζί τους φέρνει απόκλιση από τη φυσιολογική γραμμή της ανθρώπινης εξέλιξης. Μερικές φορές επηρεάζουν ορισμένα διάμεσα/μέντιουμ, τα οποία γοητευμένα και θαμπωμένα από την συναρπαστική τους εμπειρία, δεν ακολουθούν την ανθρώπινη πλευρά της πνευματικής εξέλιξης. Αντιθέτως, οι «ζώντες άνθρωποι Μαχάτμα» αποτελούν τον άμεσο κρίκο με τα ανθρώπινα πνεύματα όλων των βαθμίδων, που είναι επιφορτισμένα με την ευθύνη της ανθρώπινης πνευματικής εξέλιξης».

Εδώ δίνεται μια σωτήρια προειδοποίηση για την γοητεία και την πλάνη στις οποίες ενδέχεται να υποπέσουν ευαίσθητοι άνθρωποι, καθώς τα πέπλα ανάμεσα στα αστρικά και τα φυσικά πεδία συνεχώς διαλύονται. Το ζήτημα του μιμητισμού οφείλεται στην αντανάκλαστική ικανότητα των στοιχειακών ζώων που απαρτίζουν όλες τις μορφές σε κάθε πεδίο εκδήλωσης. Αποτελεί επίσης ένα κοινό χαρακτηριστικό του φυσικού κόσμου που μας περιβάλλει, όπως εξετάσαμε σε περσινή επιστολή του Λούσις Τραστ, με τίτλο «Η Σοφία της Απο-Γοήτευσης»: Στην επιστολή εξετάζαμε πώς τα έντομα μιμούνται τον σχεδιασμό των πιο επιβλαβών ειδών για να αποτρέψουν τους θηρευτές τους και αντίστροφα, πώς για παράδειγμα, τα αλογάκια της Παναγίας παραμονεύουν το θήραμά τους μιμούμενα τα λουλούδια, ενώ οι κάκτοι με το όνομα λίθωψ, αποφεύγουν να γίνουν τροφή παίρνοντας το σχήμα πέτρας. Τίθεται το ερώτημα: αν η τέχνη της εξαπάτησης είναι εγγενής στο σχεδιασμό της Φύσης, θα μπορούσε να είναι επίσης ένα χαρακτηριστικό των εσωτερικών κόσμων; Αν ναι, η ατραπός προς την ψυχή, που περνά μέσα από αυτούς τους κόσμους, θα είναι γεμάτη με πολλές παγίδες για τον ανυποψίαστο αναζητητή.

Η διάκριση είναι συνεπώς απαραίτητη στην ατραπό, καθώς πολύ εύκολα μπορεί κάποιος να πέσει θύμα των παραπλανητικών εικόνων και ήχων της «εσωτερικής φύσης» στον αστρικό κόσμο και των πολλών μιμητών που ενοικούν εκεί. Υπάρχουν πνευματικοί γητευτές που υιοθετούν κοινότοπες διδασκαλίες και σχόλια για τις ανθρώπινες υποθέσεις, διεπόμενα από γοητεία και παρηγορητικό συναισθηματισμό· επαφές αυτού του είδους είναι επομένως ένα ανάθεμα για τον αναζητητή της αλήθειας.

Ένας όμιλος στην ατραπό της μύησης πρέπει να είναι προσεκτικός με όλες αυτές τις γοητευτικές αυταπάτες και να στηρίζει την πίστη του αποκλειστικά στην φωτισμένη σοφία της δικής του ψυχής. Η ψυχή είναι για εμάς η λυδία λίθος που μπορεί να μας παρέχει την βεβαιότητα ότι όλα εκείνα με τα οποία ερχόμαστε σε επαφή είναι αληθινά. Όλα τα άλλα φώτα πρέπει να διέλθουν μέσα από το φως της, προκειμένου να εκπληρωθεί στην τονική σκέψη η εντολή: *Γνώρισε, Έκφρασε, Αποκάλυψε, Κατάστρεψε και Ανάστησε*. Εδώ περιλαμβάνονται οι εισερχόμενες στον

πλανήτη μας, αυτήν την εποχή, επιδράσεις από τη Μεγάλη Άρκτο, τις Πλειάδες και τον Σείριο. Ο Σείριος είναι ίσως ο μεγαλύτερος αστέρας-οδηγός από όλους όσοι σχετίζονται με την δική μας πλανητική εξέλιξη και από τη Μεγάλη Λευκή Στοά του Σειρίου εισρέει ενέργεια στην Πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη μας. Αυτό το «λαμπρό αστέρι της ευαισθησίας» διευρύνει τη συνείδηση σε ένα παγκόσμιο πεδίο σχέσεων.

Ο Σείριος, επίσης, εισάγει μια ανυψωτική ενέργεια στην ύλη απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τα περιοριστικά τείχη της αλύτρωτης ουσίας. Είναι η αρχή της ελευθερίας – μια όψη της Κοσμικής Αγάπης– που τροφοδοτεί και διατηρεί ορθές σχέσεις στα πεδία της πληροφόρησης και της επικοινωνίας που χαρακτηρίζουν τη Διάνοια του Θεού. Η πλανητική μας Ιεραρχία βρίσκεται κάτω από τον μαγνητικό έλεγχο της Ιεραρχίας του Σειρίου και μέσω της επιρροής της ο κοσμικός Χριστός διεγείρει την Χριστική αρχή στο ηλιακό σύστημα, στον πλανήτη, στον άνθρωπο και στις κατώτερες μορφές ζωικής έκφρασης. Σε επαφή με την Ιεραρχία, η ενέργεια της ελευθερίας που εκρέει από τον Σείριο μπορεί να κατευθυνθεί στην ανθρώπινη συνείδηση, ώστε να διευρύνει την ήδη αυξανόμενη αίσθηση των πλανητικών σχέσεων. Ένα εξέχον παράδειγμα της επίδρασης που μπορεί να έχει μια τέτοια επαφή μπορεί να διαπιστωθεί στις τέσσερις ελευθερίες που ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ απεύθυνε στο κογκρέσο των ΗΠΑ το 1941: Ελευθερία λόγου και έκφρασης, Ελευθερία του κάθε ατόμου να λατρεύει το Θεό με τον δικό του τρόπο, Ελευθερία από ένδεια και έλλειψη και Ελευθερία από τον φόβο – αυτές οι τέσσερις ελευθερίες θέτουν τα θεμέλια του νέου πολιτισμού και της επερχόμενης παγκόσμιας κουλτούρας.

Μια απέραντη συγχώνευση αγάπης και διάνοιας πυροδοτεί αυτές τις τέσσερις ελευθερίες – η αποδεσμευτική δύναμη της ελευθερίας που απονέμει ο Σείριος. Οι εσωτερικές παραδόσεις περιγράφουν τον Σείριο ως έναν «λαμπρό ήλιο που ακτινοβολεί το φως της αγάπης» και ως την πηγή του Λογοϊκού νου ή μάνας. Η επίδρασή του φτάνει στη γη μέσα από το κοσμικό νοητικό πεδίο, όπου η ενέργεια της αγάπης προσαρμόζεται από την κοσμική νοημοσύνη για να ενσωματωθεί στην πλανητική έκφραση. Η προκύπτουσα συγχώνευση είναι η διευρυνόμενη, απελευθερωτική δύναμη του αγνού λογισμού. Μία από τις εξέχουσες ανάγκες της εποχής μας είναι για τους εσωτερικούς ομίλους να κατασταλάξουν αυτή την ανώτερη μορφή αγάπης στην ανθρώπινη συνείδηση, γεγονός στο οποίο στοχεύουμε με την όλη εργασία μας όσον αφορά την εντολή του XIV κανόνα: *Γνώρισε, Έκφρασε, Αποκάλυψε, Κατάστρεψε και Ανάστησε.*

Στις μέρες μας, επιδιώκονται ελευθερίες από κάθε είδους καταδυνάστευση, από τις πιο στοιχειώδεις που σχετίζονται με τις τέσσερις ελευθερίες του Ρούσβελτ μέχρι την ελευθερία της αυτοέκφρασης, που επί του παρόντος εκφράζεται ως μαζική τάση στην κουλτούρα της νεολαίας σε κάθε αναπτυσσόμενη χώρα του κόσμου. Αυτή η τάση διέπεται από τον αστερισμό της Αλκυόνης – το Αστέρι του Ατόμου– το οποίο κυβερνά την ανθρωπότητα, ακριβώς όπως ο Σείριος είναι το αστέρι της ευαισθησίας που κυβερνά την Ιεραρχία και ο Πολικός Αστέρας, το αστέρι της Διεύθυνσης που κυβερνά την Σαμπάλλα. Προς την κατεύθυνση των νέων ελευθεριών που διαχύνονται από τον Σείριο προς την Ιεραρχία και προς την ανθρωπότητα, πορεύεται τώρα ο κόσμος. Ο Σείριος είναι ο αστέρας οδηγός του ομαδικού έργου, που μας ευαισθητοποιεί όσον αφορά τις ομαδικές σχέσεις και τη σχέση με το όλο. Είναι εκείνος που βοηθά τα μέλη ενός πνευματικού ομίλου να «απωθήσουν τη μορφή» και να φτάσουν σε μια κατάσταση απομονωμένης ενότητας. Είναι ο μεγάλος συντελεστής απελευθέρωσης πίσω από το πνεύμα του θανάτου και της ανάστασης. Είναι ο νόμος που εισάγει την αγάπη ως αγνό λογισμό στον κόσμο, μέσω της Ιεραρχίας και στον σκοπό αυτό είναι αφιερωμένη η εργασία μας με την τονική σκέψη της συνδιάσκεψης.

1 Μαθητεία στη Νέα Εποχή II, σελ.325-6

2 Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, σελ.300

3 The Vahan, William Q. Judge